

CHEMISCH WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE NEDERLANDSE CHEMISCHE VERENIGING

INHOUD

	Blz.		Blz.
Verhandelingen, Overzichten, Verslagen	773	Personalia.	788
De herdenking van de 100ste geboortedag van Jacobus Henricus van 't Hoff te Rotterdam.		Verenigingsnieuws	788
Herdenking van de 100ste geboortedag van Jacobus Henricus van 't Hoff te Amsterdam.		Mededelingen van het Secretariaat. — Verzamelregister Recueil Vol. 51—60. — Examens voor Analyst. — Secties.	
Verslag van de 108ste Algemene Vergadering van de Nederlandse Chemische Vereniging gehouden te Maastricht op 28, 29 en 30 Juli 1952.		Mededelingen van verschillende aard.	790
Verslag, tevens notulen, der Huishoudelijke Algemene Vergadering van de Nederlandse Chemische Vereniging op Dinsdag 29 Juli 1952 te Maastricht.		Wij ontvingen.	791
Verslag van de Vergadering van de Sectie voor Organische Chemie, gehouden op 30 Juli 1952 te Maastricht.		Vraag en Aanbod.	791
Boekbesprekingen.	786	Aangeboden betrekkingen.	792
Allerlei nieuws op chemisch en aanverwant gebied.	788	Gevraagde betrekkingen	792
		Correspondentie	792
		Verbetering.	792
		Agenda van Vergaderingen.	792

Verhandelingen, Overzichten, Verslagen

92 J. H. van 't Hoff

De herdenking van de 100ste geboortedag van
Jacobus Henricus van 't Hoff te Rotterdam

Op 30 Augustus j.l. werd 's morgens in de Aula van de van 't Hoff H.B.S. te Rotterdam een herdenkingsbijeenkomst gehouden ter gelegenheid van het feit dat *Jacobus Henricus van 't Hoff* 100 jaar geleden op die datum te Rotterdam geboren werd.

Het gemeentebestuur was vertegenwoordigd door de loco-burgemeester, terwijl naast de besturen van het Bataafs Genootschap der Proefondervindelijke Wijsbegeerte, de Rotterdamse Chemische Kring, mede als vertegenwoordiger van de Nederlandse Chemische Vereniging, het Rotterdams Natuurkundig Genootschap en het Historisch Genootschap Rotterdam, de oudste dochter van *van 't Hoff*, Mevrouw *Behn* en andere familieleden aanwezig waren.

Namens het herdenkingscomité werd de bijeenkomst geopend door Dr. *D. van Duyn*, waarna Prof. Dr. *F. E. C. Scheffer* een rede uitsprak.

Prof. *Scheffer*, die tezamen met o.a. Prof. *Büchner* in 1911 ook zitting had in het Amsterdamse herdenkingscomité, gaf een korte schets van de levensloop van *van 't Hoff*. Spr. wees op de grote betekenis van de uitspraak van *van 't Hoff*, dat de optische activiteit gebonden is aan de ligging van de atomen van een

verbinding in de ruimte. Voortgaande memoreerde spreker een stelling in het proefschrift van *van 't Hoff*, waarin deze stelt dat de onmogelijkheden van verschijnselen even waard zijn om gepubliceerd te worden als de mogelijkheden.

Daarna werden wat uitvoeriger de moeilijkheden besproken die *van 't Hoff* in Amsterdam ondervond door de combinatie van onderwijs en onderzoek, waardoor zijn taak volkomen overbelast raakte. Spr. constateerde dat deze situatie zich helaas tot op de huidige dag bestendig heeft, tot schade zowel van het hoger onderwijs als van het wetenschappelijk onderzoek aan Universiteit en Hogeschool.

Spreker besloot zijn rede met een bespreking van de Berlijnse tijd, waarin de lange reeks experimentele onderzoeken over de zoutafzettingen ligt.

Na de rede van Prof. *Scheffer* begaven de aanwezigen zich naar buiten, waar door de loco-burgemeester van Rotterdam een krans werd gelegd aan de voet van het standbeeld van *van 't Hoff*, dat zich voor de H.B.S. bevindt.

De plechtigheid werd met een samenzijn in de leraarskamer besloten.

Herdenking van de 100ste geboortedag van Jacobus Henricus van 't Hoff te Amsterdam.

Op Zaterdag 30 Augustus vond in de collegezaal van het Laboratorium voor Algemene en Anorganische Scheikunde van de Universiteit van Amsterdam de plechtige herdenking van de 100ste geboortedag van *Jacobus Henricus van 't Hoff* plaats. Voor de geheel gevulde grote zaal, die door de goede zorgen van de Hortus Botanicus met planten en bloemen was opgeluisterd, waarbij de aankleding van de laboratoriumtafel der sprekers getuigde van bijzondere smaak en gevoel voor stijl en waarin bij de maquette van *van 't Hoff* namens de Nederlandse Chemische Vereniging een krans was aangebracht, opende Prof. Dr. H. J. C. Tendeloo, voorzitter van het Algemeen

verenigingen en genootschappen, Mijne Heren sprekers van hedenmiddag, Leden van het Herdenkingscomité, en voorts gij allen, die deze bijeenkomst met Uw tegenwoordigheid vereert, Dames en Heren, weest welkom!

Jacobus Henricus van 't Hoff werd op 30 Augustus 1852 te Rotterdam geboren. Zijn vader, die eveneens *Jacobus Henricus* heette, had zich daar als arts gevestigd, nadat hij enige tijd scheepsarts en dorpsdokter in Sommelsdijk geweest was. Zijn moeder was *Alida Jacoba Kolff*.

Uit de levensbeschrijving van de hand van *Ernst Cohen* blijkt dat de jonge *van 't Hoff* een rustige en gelukkige jeugd gehad heeft. Toen hij leerling op de lagere school van de heer *Delfos* was, gaf hij reeds blijk van bijzondere aanleg. Hij was vlijtig en toonde zijn begaafdheid vooral bij het rekenen, hetgeen zich later uitbreidde tot de natuurwetenschap en de muziek. Verschillende keren ontving hij een eerste prijs voor zijn muzikale prestaties.

Hij beschikte over een fantasie en een voorstellingsvermogen, zoals zelden bij kinderen voorkomt. Er is een brief bekend aan zijn vader, waarin hij op de wijze van een kind zijn belevenissen beschrijft van een reis naar Zeist. Deze brief is deels getekend in de vorm van een rebus, waarvan hij de volledige tekst op de achterzijde had geschreven, daarbij opmerkende: „De oplossing staat op de achterzijde, maar niet te vlug kijken!”

Zijn ouders dachten erover, dat hun zoon later wel in de handel zou gaan, of wel burgemeester zou worden. In het dorp Groot-Lind was reeds sedert 150 jaar het burgemeesterschap in de familie *van 't Hoff*. Hoe dit ook zou gaan: de natuurwetenschappen bleven buiten beschouwing. Een dergelijke carrière bood geen vooruitzichten. In deze twijfel werd gezocht naar een voortgezette opleiding die het mogelijk maakte de definitieve beroepskeuze nog wat uit te stellen.

Henry van 't Hoff, zoals hij genoemd werd, kwam op de Hogere Burgerschool, die in de zestiger jaren door Minister *Thorbecke* tot stand gekomen was. Hier maakte hij kennis met de scheikunde door de lessen van Dr. *Hubrecht*, later Kamerlid en neef van de latere Utrechtse hoogleraar in de embryologie. Een nieuwe wereld ging voor *van 't Hoff* open, en spoedig werd hij gedreven tot zelfstandig werk, buiten toezicht, waaraan door de directeur der school een eind gemaakt werd toen de voorliefde van *van 't Hoff* en twee vrienden voor vuurverschijnselen en cyaanverbindingen gerapporteerd werd.

Het eindexamen, waarop hij op 7 Augustus 1869 in Leiden het diploma verkreeg, bood geen bijzondere moeilijkheden. In de exacte vakken werd een uitstekend examen afgelegd, talen en tekenen waren voldoende. In hetzelfde jaar laat hij zich inschrijven aan de Polytechnische School in Delft.

Hij vatte zijn studie ernstig op en deed weinig aan het studentenleven mede. Het werd hem, o.a. na een campagne op een suikerfabriek, meer en meer duidelijk, dat de techniek hem minder interesseerde dan

Foto H. Houtgraaf. Chem. Drs.

De Voorzitter van het Algemeen Bestuur der Nederlandse Chemische Vereniging, Prof. Tendeloo, houdt de openingsrede.

Bestuur der Nederlandse Chemische Vereniging, om ongeveer half 3 de rij der sprekers met de volgende rede:

„Mijnheer de vertegenwoordiger van de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, Mijnheer de Burgemeester van Amsterdam, Mijnheer de Loco-Burgemeester van Rotterdam, Mijnheer de Vertegenwoordiger van de Wethouder van Onderwijs van Amsterdam, Mevrouw de Vertegenwoordigster van de Rector Magnificus der Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam, Dames en Heren familieleden van wijlen Professor van 't Hoff, Hoogleraren in de Natuurwetenschappen van Universiteiten en Hogescholen, Dames en Heren vertegenwoordigers van

de wetenschap. Dit werd voor zijn ouders moeilijk, zodat besloten werd, dat hij eerst het eindexamen in Delft zou doen en daarna aan de Universiteit zou gaan studeren. Nog voor zijn 19e jaar behaalde hij het diploma op 8 Juli 1871, na een tweejarige, in plaats van een normale driejarige studie.

In zijn Delftse jaren bestudeerde hij ijverig het werk van *August Comte* „Cours de philosophie positive”. Hierin vond *van 't Hoff* een rijkdom van gedachten en problemen, waaraan zijn beweeglijke geest steeds behoefte heeft gehad.

Comte had in 1838 reeds zwakke punten in het scheikundig onderzoek aangewezen, die later het uitgangspunt werden voor *van 't Hoff's* eigen onderzoek. Ook verdiepte hij zich in de werken van andere auteurs, en het meest werd hij getroffen door de gedichten van *Byron*, en later door die van *Burns* en *Heine*.

De toelating tot de studie aan de Universiteit van Leiden werd voor *van 't Hoff* en zijn vriend *Hubrecht* vergemakkelijkt door een besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken, die hen vrijstelde van het Staatsexamen, en zo laat hij zich in October 1871 in Leiden inschrijven.

Ook in Leiden geeft hij blijk van studiezin en zelfstandigheid. Een tijdgenoot getuigt van hem, dat hij behoorde tot de *primi inter pares*. Hij gaf blijk van een originele kijk op mensen en zaken. Hij kon zich over het alledaagse verwonderen. Hij was goed thuisgeraakt in de schone letteren.

In een brief uit het begin van zijn Leidse tijd schrijft hij o.a. dat hij tot een wetenschappelijk conglomeraat zou zijn samengekrompen als hij niet zo geboeid was geweest door de subjectieve *Byron*. Herhaaldelijk komt zijn gevoelige natuur en de afhankelijkheid voor zijn ouders, in het bijzonder voor zijn moeder, tot uiting. Hij koesterde zelfs de gedachte dichter te worden. Onder de indruk van een beoordeling van een aantal van zijn gedichten besloot hij toen definitief zich aan de natuurwetenschap te gaan wijden. Binnen een jaar, op 21 Juli 1872, slaagde hij voor het candidaatsexamen. Hij was vast besloten zich geheel aan de studie der chemie te wijden, maar niet verder in Leiden, waar hij te weinig daartoe aangemoedigd werd. Bovendien vond hij Leiden onsympathiek. Later schreef hij dat in Leiden alles proza was, in Bonn alles poëzie.

Van 't Hoff gaat naar Bonn, waar hij bij *Kekulé* studeert. De indrukken, die hij krijgt als hij voor het eerst diens laboratorium betreedt, overweldigen hem. *Kekulé* ried hem aan aan een grotere Universiteit verder te studeren. Maar hij wil eerst aan de wens van zijn ouders gevolg geven, en bereidt zich voor het doctoraalexamen te doen, dat te Utrecht op 22 December 1873 wordt afgelegd.

Dan gaat hij naar Parijs, waar hij werkt in het laboratorium van *Wurtz* en waar hij *Joseph Achille le Bel* ontmoet. Aan het einde van de cursus verlaat hij Parijs weer, gaat terug naar Utrecht en laat zich op 23 October 1874 weer inschrijven. In hetzelfde jaar verschijnt dan nog zijn onderzoek in een kleine brochure over de structuur van formules in de ruimte. Later verscheen een franse vertaling in „Archives Néerlandaises des sciences exactes dans l'espace”. Het geschrift trok allerwege de aandacht. De naam van *van 't Hoff* was gevestigd!

Nog in hetzelfde jaar op 22 December 1874, 22 jaar oud, promoveert hij in Utrecht.

Van vele kanten ontving hij bewijzen van instemming met zijn gedachten.

Aan de Utrechtse periode, waarin hij ook werkzaam was bij de opleiding der vee-artsenijkundige studenten, kwam een einde toen een beroep op hem gedaan werd om lector te worden aan de Universiteit van Amsterdam. De benoeming volgde op 12 September 1877, en op 2 November gaf hij zijn openbare les. In 1878 ontvangt hij tevens een leeropdracht voor mineralogie en geologie en op 26 Juni volgt de benoeming tot gewoon hoogleraar. Op 27 December treedt hij in het huwelijk met mej. Mees, met wie hij meer dan 30 jaar gelukkig was.

Het is uiteraard niet mogelijk om het verloop van het rijke leven van *van 't Hoff* te volgen in kort bestek anders dan bij grote perioden. In zijn Amsterdamse periode ontwikkelt hij een grote activiteit en productiviteit. Hij staat in correspondentie met vele prominente chemici. Hij legt in verschillende publicaties de grondslagen van de fysieke chemie.

In 1896 valt het besluit om naar Berlijn te gaan. Hier doet hij op 2 Juli zijn intrede in de Akademie der Wissenschaften. Hij verricht hier veel onderzoek. Zijn verlangen om Amerika eens te kunnen bezoeken wordt in 1901 verwekelijkt. In de tweede helft van Mei vertrekt hij met zijn echtgenote en eind Juni vertrokken zij weer uit New York. In de nagelaten papieren vond *Cohen* een uitvoerige beschrijving van de voorbereidingen en de reis. Hij houdt er verschillende voordrachten. Tot de hoogte waarop het slechts enkelen gegeven is te toeven, komt *van 't Hoff* als hij op 10 December 1901 te Stockholm de Nobel-prijs uit handen van de Kroonprins ontvangen mag. Het was de eerste keer, dat de prijs werd uitgereikt, 5 jaar na het overlijden van *Alfred Nobel*. In een brief aan haar zoon schrijft de moeder o.a.: gebruik de Nobel-prijs op nobele wijze. Veel goeds heeft *van 't Hoff* ermee gedaan.

In 1902 wordt een beroep gedaan op *van 't Hoff* om zich beschikbaar te stellen voor een nieuwe leerstoel voor fysieke chemie te Utrecht. Het voorstel was zodanig, dat hem ruim gelegenheid geboden werd voor eigen werk. Hij heeft gemeend dit verzoek te moeten afwijzen. Hij krijgt in Berlijn een nieuw laboratorium. Hij maakt reizen naar verschillende landen, bezoekt ten tweede male Amerika. In 1904 is hij aanwezig bij de opening van het *van 't Hoff*-laboratorium in Utrecht. Hij wordt hier doctor honoris causa der Utrechtse Universiteit, waarbij Prof. *Pekelharing* als promotor optrad.

Op 31 December 1906 schrijft hij in zijn dagboek, dat hij voor de eerste keer ziek is geweest. Na herstel werkt hij verder, onvermoeid. Uit spaarzame notities in het dagboek blijkt echter, dat het met zijn gezondheid minder wordt. Op 11 December 1910 schrijft hij: „Laatste krachten”. Op 15 December 1910 wordt hij bedlegerig en op 1 Maart 1911 eindigt het leven van een man, die door hard werken kwam op het niveau waar zijn bijzondere gaven tot ontplooiing kwamen.

Zijn verdiensten voor de wetenschap werden tijdens zijn leven erkend door de vele eerbewijzen, die hem ten deel vielen, waaronder tien eredoctoraten.

Deze Nederlander gedenken wij thans, 100 jaar na zijn geboorte, op de plaats waar zijn stem geklonken heeft.”

Na deze met aandacht gevolgde rede, waarin de levensloop van een van onze grootste scheikundigen

in korte trekken werd geschetst, deelde de spreker nog mede, dat op deze herdenkingsdag namens de Nederlandse Chemische Vereniging een krans op de laatste rustplaats van *van 't Hoff* te Berlijn-Dahlem is gelegd.

Foto Ströhla, Berlijn.

Prof. D'Ans legt de krans van de Nederlandse Chemische Vereniging op de laatste rustplaats van *van 't Hoff*.

Vervolgens hield Prof. Dr. J. A. A. *Ketelaar* een voordracht over: „Van 't Hoff en de Fysische Chemie”, waarna Prof. Dr. J. P. *Wibaut* sprak over: „Van 't Hoff en de Organische Chemie”. Beide belangwekkende voordrachten, waarin een scherpe analyse van de persoonlijkheid, de verdiensten en het werk van *van 't Hoff* werd gegeven en waarbij piëteit en bewondering voor hun wereldberoemde voorganger tot uiting kwam, werden met een langdurig applaus beloond. (De inhoud van beide voordrachten is in uitvoerige vorm vermeld in het Van 't Hoff-nummer van het Chemisch Weekblad 48, 622—629 resp. 630—640 (1952)).

Foto H. Houtgraaf Chem. Drs.

Gespannen aandacht bij de voordracht van Prof. *Ketelaar*.

Prof. *Wibaut* deelde als vertegenwoordiger van het Bestuur van de Natuurkundige Afdeling van de Koninklijke Nederlandse Akademie vervolgens mede, dat door bemiddeling van de Gesellschaft Deutscher Chemiker op deze herdenkingsdag in Berlijn-Dahlem namens de Koninklijke Akademie een krans op het graf van *van 't Hoff* is gelegd. Verder vermeldde deze spreker, dat de Natuurkundige Afdeling der Akademie heeft gemeend nog op andere wijze dan

Foto H. Houtgraaf. Chem. Drs.

Het aandachtige gehoor tijdens de voordracht van Prof. *Wibaut*.

alleen bij markante mijlpalen de herinnering aan *van 't Hoff* levendig te moeten houden, nl. door om de 4 jaar een vooraanstaand chemicus uit te nodigen ter ere van *van 't Hoff* te Amsterdam een voordracht over eigen werk te houden, daarbij latende uitkomen in hoeverre de baanbrekende inzichten van *van 't Hoff* zich daarbij hebben doen gelden.

Hierna sprak Prof. Dr. H. R. *Kruyt* ongeveer als volgt:

„Mijnheer de voorzitter, dames en heren,

Ik verzoek U te vergeten, dat de spreker, die thans voor U staat, Nederlander is en Uw taal spreekt. Er is mij nl. van de zijde van de wereldomvattende organisatie, de Union Internationale de Chimie pure et appliquée, verzocht op deze herdenkingsbijeenkomst het woord tot U te richten. Dat U deze herdenking hier houdt, spreekt wel van zelf, omdat *van 't Hoff* een der Uwen is, doch de Union meent, dat *van 't Hoff* aan de gehele wereld behoort en wenst daarvan hier getuigenis af te leggen.

Wanneer wij het leven en het werk van *van 't Hoff* indelen in drie periodes, een Utrechtse-, een Amsterdamse- en een Berlijnse periode, dan wordt de Utrechtse periode gekenmerkt door „La chimie dans l'espace”; voortreffelijk werk, dat echter ook door iemand anders gedaan had kunnen worden. Dit maakt hem althans niet tot de grote figuur, zoals wij die kennen.

In Berlijn verrichtte hij prachtig werk, doch ook dit had door anderen gedaan kunnen zijn.

Daar tussen in staat de Amsterdamse periode, welke hem tot een wereldfiguur maakt.

Twee publicaties in Zweden en zijn „Etudes de dynamique chimique” verheffen hem in deze tijd tot die grote hoogte, hetgeen rechtvaardigt hem ook namens de Union te herdenken.

Van 't Hoff schiep een internationale sfeer, zijn laboratorium was in die tijd een trefpunt van chemici uit vele landen; *Arrhenius*, *Bredig*, *Bancroft* *), *Verschaffelt*, *Ernst Cohen* en zoveel anderen hebben daarvan genoten.

En dat is dan ook een extra reden *van 't Hoff* hier ter plaatse te huldigen voor die door hem geschapen internationale sfeer.

De Union wenst dan ook naast Uw nationale hulde de internationale te brengen, omdat *van 't Hoff* niet alleen was van Uw land, doch van de gehele wereld.”

Het behoeft geen betoog, dat deze internationale hulde, vertolkt door deze altijd al boeiende spreker, met een algemeen applaus werd begroet.

Prof. *Tendeloo* bedankte daarna namens de Nederlandse Chemische Vereniging het Gemeentebestuur en Curatoren van de Universiteit van Amsterdam voor het beschikbaar stellen van het laboratorium voor deze bijeenkomst en voor de tentoonstelling, de sprekers voor hun voordracht, Prof. *Kruyt* en de Union voor de gebrachte hulde, Prof. *van Herk* voor het doen aanbrengen van de mooie aankleding van de zaal, de leden van het uitvoerend Comité en de ordecommissarissen voor hun medewerking en alle aanwezigen voor de betoonde belangstelling.

Met het voorlezen van het volgende telegram:

„Van 't Hoff herdenking,
Universiteit Nieuwe Prinsengracht Amsterdam,
Vereerders Van 't Hoff verenigd om 15 uur in
Museum Historiae Scientiarum Gent zenden
sympathieke groeten. Prof. A. J. J. Vandeveldt”,

dat met luide bijval werd begroet, en na enige mededelingen in verband met de regeling van de bezichtiging der tentoonstelling en de plaats, waar na afloop de thee zou worden aangeboden, werd dit officiële gedeelte besloten.

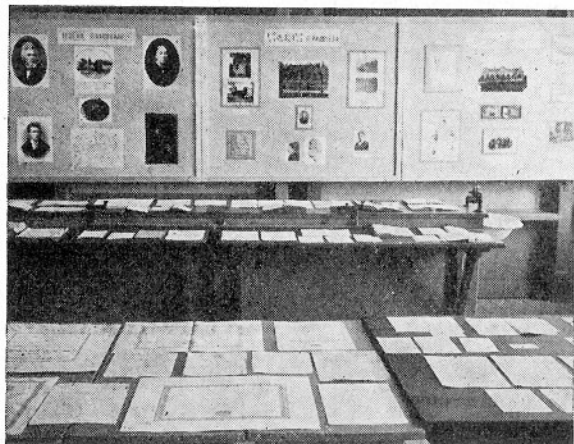

Foto H. Houtgraaf. Chem. Drs.
Een kijkje op het eerste gedeelte der
van 't Hoff-tentoonstelling.

Na de thee, verzorgd door dames en heren van het Amsterdamse Chemisch Dispuut, aan wie hiervoor een woord van hartelijke dank toekomt, werden de aanwezigen in de gelegenheid gesteld de met zoveel zorg door Mej. Dr. *Maria Rooseboom*, Directrice van het Rijksmuseum voor de Geschiedenis der Natuurwetenschappen, in overleg met Dr. *W. P. Jorissen*, van wie het initiatief tot de Van 't Hoff-herdenking was uitgegaan, bijeengebrachte en overzichtelijk ingerichte tentoonstelling te bezichtigen.

Vermelding verdient nog, dat Drs. *H. Houtgraaf*, assistent a/h laboratorium voor algemene en anorganische scheikunde, zowel van de plechtigheid in de grote collegezaal als van het tentoongestelde in de kleine collegezaal, verschillende foto's maakte, welke

*) Van Prof. *Wilder D. Bancroft* ontvingen wij intussen nog de volgende persoonlijke herinneringen:

I think that an Englishman went to Amsterdam to see *van 't Hoff* before I did; but I do not remember his name. I know that I was the first American. At that time *van 't Hoff* suffered from some form of hay fever; but some inoculation helped him. I met *Rooseboom* at that time.

When *van 't Hoff* came to St. Louis some years later, he

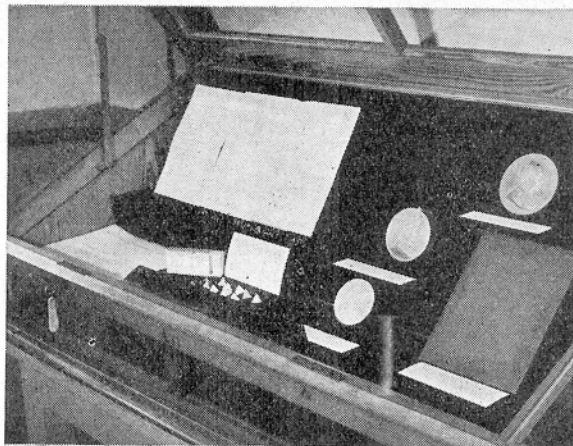

Foto H. Houtgraaf. Chem. Drs.

Vitrine met o.a. de plaque, de Nobel-medaille, erediploma's en tetraedermodellen.

hij voor het verslag van de herdenking ter beschikking stelde. Een kleine selectie hieruit treft men hierbij aan. Hem komt hier een woord van dank toe voor zijn welwillendheid.

Voorzien van de catalogus van de tentoonstelling, welke ook in het Chem. Weekblad (48, 659—663 (1952)) is opgenomen, konden alle bezoekers de talrijke herinneringen aan *van 't Hoff* in ogeschouw nemen.

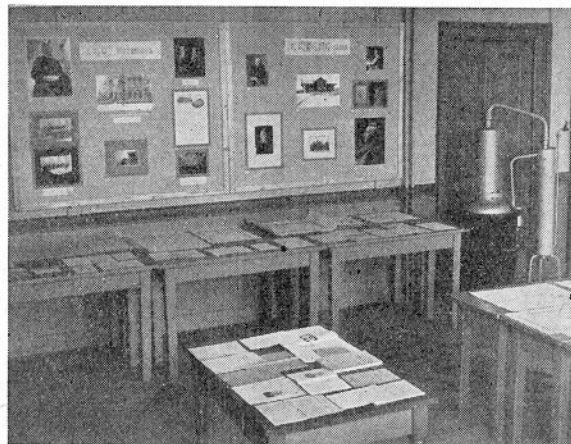

Foto H. Houtgraaf. Chem. Drs.

Het laatste gedeelte der tentoonstelling met het herontdekte destillatietoestel.

Een aardige bijzonderheid is wel, dat een in een der documenten voorkomende afbeelding van een door *van 't Hoff* gebruikt destillatietoestel de aanleiding is geweest tot het ontdekken in de kelder van het laboratorium van het originele apparaat, dat uiteraard eveneens een plaatsje op de tentoonstelling kreeg.

Het geheel van deze eenvoudige, doch daarom niet minder plechtige middag kan worden samengevat in de totale indruk, dat onze grote landgenoot en man van wereldfaam, *Jacobus Henricus van 't Hoff*, op waardige wijze is herdacht.

stopped with us at Newport-Rhode Island. He was much interested to find that one of our common butterflies had been introduced from Europe.

We offered *van 't Hoff* our local delicacies; but he refused to eat soft-shelled crabs. He said that they looked like spiders, which of course they do.

It was perhaps the only time that *van 't Hoff* ever refused to study something new.